

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0310 van 11 juni 2013
in de zaak 1112/0810/A/2/0725

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Tom SWERTS
kantoor houdende te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 16-18
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 20 juli 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 3 mei 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek van 30 april 2009 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het stallen van wagens.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend, maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een toelichtende nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 5 februari 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gilles FRANCOIS, die loco advocaat Tom SWERTS verschijnt voor de verzoekende partij en de heer [REDACTED] die in persoon verschijnt, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 31 maart 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het stallen van wagens”*.

De aanvraag kent volgende voorgeschiedenis:

- Op 22 april 2003 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek een stedenbouwkundige vergunning voor het oprichten van een showroom en het aanbouwen van een keuken.
- Op 14 december 2007 weigert het college van burgemeester en schepenen een stedenbouwkundige vergunning voor het verharden van een terrein. De verwerende partij willigt het administratief beroep niet in en weigert eveneens de stedenbouwkundige vergunning.
- Op 10 oktober 2008 weigert het college van burgemeester en schepenen een stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van wagens.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan ‘Mechelen’ gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek weigert op 30 april 2009 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Overwegende dat de aanvraag NIET voldoet aan de voorwaarden van het besluit van de Vlaamse Regering d.d. 01.10.2004 aangaande de hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater;

Overwegende dat in de onmiddellijke omgeving van de bouwplaats (zowel aan de voorzijde als aan de zijde van de Geerhoek) woningen staan;

Overwegende dat de voorgestelde werken en activiteiten de woonkwaliteit van de omgeving verstoren en daardoor niet verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving en de aanwezige woonfunctie;

Overwegende dat, vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening, het

onaanvaardbaar is dat de activiteiten in een binnengebied, omgeven door woningen, wordt uitgeoefend;

Overwegende dat door de reeds aan de gang zijnde activiteiten, waarbij er occasiewagens worden opgesteld, waardoor kan worden verwacht dat het onverharde terrein, op lange termijn, zal worden vervuild;

Overwegende dat het ontwerp voorziet in een groene buffer van 3 meter breedte, ten opzichte van de aanpalende woningen;

Overwegende dat, om de hierboven aangehaalde redenen, de bouwaanvraag NIET verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening van het woongebied en dat deze activiteit in een daartoe aangewezen gebied moet worden ondergebracht;

Overwegende dat een vorig aanvraagdossier, voor het verharden van het terrein, in eerste instantie door het gemeentebestuur werd geweigerd en daarna ook, in beroep door de Bestendige Deputatie niet werd toegestaan;
...

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 28 mei 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van onbekende datum om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 28 juli 2009 beslist de verwerende partij op 6 augustus 2009 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“...

DEEL II: VERENIGBAARHEID MET DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

*Volgens het **gewestplan** situeert de aanvraag zich in **woongebied**.*

...

De aanvraag is in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

Uit de documenten blijkt dat het college van burgemeester en schepenen in de zitting van 31 oktober 2006 kennis heeft genomen van de meldingsplicht in het kader van het toevoegen van het perceel voor het opslaan van voertuigen. Uit het document blijkt dat er wel degelijk werd aangevraagd om 25 wagens te stallen, 2 wagens per dag te wassen en 10 wrakken te kunnen stallen. Het stallen van al deze voertuigen neemt een aanzienlijke oppervlakte in beslag en heeft ook een ruimtelijke impact op zowel de nabije als ruimere omgeving.

De beroeper argumenteert dat het alleen om rijklare voertuigen zal gaan en geen wrakken. Gelet op voorgaande aanvraag en documenten is dit echter onwaarschijnlijk. Niets belet de beroeper ervan alsnog autowrakken te stallen op het terrein zodra hij een stedenbouwkundige vergunning bekomt.

De aanvraag bevat, in tegenstelling tot een vorige aanvraag, niet het aanleggen van en verharding waarop de voertuigen worden gestald. Door het college van burgemeester en

schepenen wordt terecht aangehaald dat de huidige activiteiten op het terrein, waaronder onderhoud van wagens en het stallen van wrakken, het terrein op termijn zal vervuilen. Het standpunt van de gemeente wordt bijgetreden dat, in een binnengebied met als hoofdfunctie wonen, de activiteiten, gevraagd in kader van de meldingsplicht ruimtelijk niet aanvaardbaar zijn.

Het argument dat geen onderhoudswerken aan auto's plaats vindt, wordt niet als aannemelijk beschouwd gelet op het feit dat thans ook reeds aan onderhoud en het reinigen van wagens wordt gedaan. Nazicht op internet bevestigen deze vermoedens. Deze aanvraag en de huidige activiteiten op het terrein vallen onder de noemer garages voor verkoop en onderhoud en men dient derhalve ook alle maatregelen te nemen om milieuhinder te vermijden.

Volgens het VLAREM is voor het stallen van geaccidenteerde en niet rijklare voertuigen een vloestofdichte vloer voorgeschreven.

Het standpunt ingenomen in een eerder beroepsdossier dat het stallen van de wagens in het voorliggend binnengebied niet wenselijk is, blijft behouden. Destijds betrof het een aanvraag voor het verharden van het terrein over een oppervlakte van 140 m² en werd niet voldaan aan de maatregelen voor de afvoer van regenwater en vuil water. Nu gaat het om het stallen van wagens op onverhard terrein. Dit is in wezen naar milieuhinder nog ingrijpender en meer hinderlijk dan de vorige aanvraag.

...

Algemene Conclusie:

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de planologische bestemming en met de decretale en reglementaire bepalingen.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening niet worden aanvaard.

...

De verzoekende partij, die de beslissing van 6 augustus 2009 nog niet had ontvangen op 11 augustus 2009, dient op 11 augustus 2009 een beroep in bij de Vlaamse minister wegens het uitblijven van een beslissing over haar beroep.

Bij besluit van 15 april 2010 verklaart de Vlaamse minister het beroep onontvankelijk gelet op het feit dat de verwerende partij nog voordat het beroep bij hem was ingesteld, alsnog een beslissing had genomen over het administratief beroep bij haar.

Tegen dit besluit van de minister dient de verzoekende partij een beroep tot vernietiging in bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak. Bij arrest van 27 oktober 2011 met nr. 216.084 verwerpt de Raad van State dit beroep omdat de minister op 23 maart 2011 zijn besluit van 15 april 2010 heeft ingetrokken en het beroep dus zonder voorwerp was geworden.

De verzoekende partij heeft ook tegen de beslissing van 6 augustus 2009 van de verwerende partij een beroep tot vernietiging ingediend bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak. Bij arrest van 3 januari 2012, nr. 217.102, vernietigt de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, de weigeringsbeslissing van 6 augustus 2009 van de verwerende partij die aldus verplicht was opnieuw een uitspraak te doen over het bij haar ingestelde administratief beroep.

Met een aanvullend verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar opnieuw om het beroep niet in te willigen en de gevraagde vergunning te weigeren met de volgende motivering:

“... ”

In zitting van 6 augustus 2009 behandelde de deputatie het voorliggende beroep dat het stallen van wagens als voorwerp heeft.

De deputatie sloot zich aan bij het verslag van de PSA dat voorstelde om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De motivering was gebaseerd op de ruimtelijke impact op zowel de nabije als de ruimere omgeving en dat er ook andere activiteiten (zoals het stallen van wrakken en onderhoudswerken aan auto's) zullen plaats vinden. Naar milieuhinder toe is het stallen van wagens zeer ingrijpend en hinderlijk voor de omgeving.

De aanvrager van de vergunning stelde beroep in bij de Raad van State.

Op 3 januari 2012 vernietigde de Raad van State de beslissing van de deputatie omwille van de vaststelling dat het besluit ervan uitgaat dat de werkelijke bedoeling niet enkel het stallen van rijklare wagens is, doch ook het stallen van wrakken en het onderhoud en het reinigen van wagens. Het besluit bevat geen concrete gegevens waaruit blijkt dat deze activiteiten ook uitgevoerd worden of zullen worden op het perceel nr. 453/g. Ook de vrees voor het stallen van autowrakken is geen afdoend weigeringsmotief. Indien de verzoeker op het betrokken perceel vergunningsplichtige handelingen en/of werken zou uitvoeren die niet het voorwerp uitmaken van de aanvraag, belet niets de bevoegde overheden hiertegen op te treden met de daartoe geëigende middelen.

Uit het plaatsbezoek is gebleken dat de onmiddellijke omgeving uitsluitend bestaat uit woningen. Er komen geen andere handelsactiviteiten voor. Aan de overkant van de straat is er een recente reeks rijwoningen gebouwd en komen er ook een aantal vrijstaande woningen voor. Aan de zelfde straatkant van de aanvraag is er een reeks gesloten bebouwing, de parking (tevens inrit voor de zaak) en het appartementsgebouw. Achter het betreffende perceel komt nog een reeks woningen voor, met kleinschalige bebouwing en voorzien van een tuin.

De aanvraag wordt dus onmiddellijk omgeven door woningen. Het perceel zelf ontsluit langs de straatkant met een oprit van ca 7m. Het perceel loopt achter het links aanpalende appartementsgebouw voort. Het is op dat deel van het perceel (rechtstreeks grenzend achter het appartementsgebouw) dat de auto's worden gestald. Dit is ook gebleken uit het plaatsbezoek van 23 april 2012 (zie bijgevoegde foto's).

Dergelijke perceelsindeling zorgt er voor dat de bewoners van het appartementsgebouw vanop hun terras rechtstreeks zicht hebben op de achtertuin van de aanvrager en dus ook zicht hebben op de gestalde wagens. De discussie of het hier over te verkopen wagens of over autowrakken gaat, doet hier niets ter zake. Sowieso dient een dergelijke aanvraag in de eerste plaats getoetst te worden aan de goede ruimtelijke ordening. Gelet op voorgaande beschrijving van de omgeving kan geconcludeerd worden dat het hier over een zuivere woonomgeving gaat. Het perceel is omgeven door woningen en tuinen. Het stallen van voertuigen in de achtertuin brengt op deze locatie een onaanvaardbare hinder en een te grote belasting met zich mee voor de omwonenden.

Een aanvraag tot het volledig in gebruik nemen van de achtertuin bij een woning voor de stalling van voertuigen overstijgt het gebruiksgenot van de omgeving.

Het gevraagde brengt visuele hinder met zich mee, vooral voor de appartementsbewoners die ten allen tijde geconfronteerd worden met de activiteiten op het perceel. Gelet op de plaatselijke situatie zou de achtertuin principieel als achtertuin moeten worden ingericht.

Het volledige gebied bestaat immers uit eerder kleinschalige bewoning (met uitzondering van het appartementsgebouw). Dit resulteert in een typische bewoningsvorm met huisjes en hun achter- en zijtuinen. Het voorzien van een volledige achtertuin met auto's ten behoeve van in- en verkoop verstoort hier de goede ruimtelijke ordening van dit woongebied.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening niet voor vergunning in aanmerking komen.

Voorgesteld wordt dan ook het originele standpunt te behouden en het besluit uit te breiden met bovengenoemde motivering.

...”

Met verwijzing naar de eerste hoorzitting op 28 juli 2009, weigert de verwerende partij op 3 mei 2012 de stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Volgens het vastgestelde gewestplan situeert de aanvraag zich in woongebied.

...

De aanvraag is in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

Uit de documenten blijkt dat het college van burgemeester en schepenen in de zitting van 31 oktober 2006 kennis heeft genomen van de meldingsplicht in het kader van het toevoegen van het perceel voor het opslaan van voertuigen. Uit het document blijkt dat er werd aangevraagd om 25 wagens te stallen, 2 wagens per dag te wassen en 10 wrakken te kunnen stallen. Het stallen van al deze voertuigen neemt een aanzienlijke oppervlakte in beslag en heeft ook een ruimtelijke impact op zowel de nabije als de ruimere omgeving.

De beroeper argumenteert dat het alleen om rijklare voertuigen zal gaan en geen wrakken.

De aanvraag bevat, in tegenstelling tot een vorige aanvraag, niet het aanleggen van een verharding waarop de voertuigen worden gestald. Door het college van burgemeester en schepenen wordt terecht aangehaald dat de huidige activiteiten op het terrein, waaronder onderhoud van wagens en het stallen van wrakken, het terrein op termijn zal vervuilen. Het standpunt van de gemeente wordt bijgetreden dat, in een binnengebied met hoofdfunctie wonen, de activiteiten, gevraagd in kader van de meldingsplicht ruimtelijk niet aanvaardbaar zijn.

Het standpunt ingenomen in een reeds eerder beroepsdossier dat het stallen van de wagens in het voorliggende binnengebied niet wenselijk is, blijft behouden. Destijds betrof het een aanvraag voor het verharderen van het terrein over een oppervlakte van 140m² en werd niet voldaan aan de maatregelen voor de afvoer van regenwater en vuil water. Nu gaat het om het stallen van wagens op onverhard terrein.

Gelet op de motivatie aangebracht door de Raad van State, wordt dit besluit aangevuld met volgende motivatie.

Uit het plaatsbezoek is gebleken dat de onmiddellijke omgeving uitsluitend bestaat uit woningen. Er komen geen andere handelsactiviteiten voor. Aan de overkant van de straat is er een recente reeks rijwoningen gebouwd en komen er ook een aantal vrijstaande

woningen voor. Aan de zelfde straatkant van de aanvraag is er een reeks gesloten bebouwing, de parking (tevens inrit voor de zaak) en het appartementsgebouw. Achter het betreffende perceel komt nog een reeks woningen voor, met kleinschalige bebouwing en voorzien van een tuin.

De aanvraag wordt dus onmiddellijk omgeven door woningen. Het perceel zelf ontsluit langs de straatkant met een oprit van ca. 7m. Het perceel loopt achter het links aanpalende appartementsgebouw voort. Het is op dat deel van het perceel (rechtstreeks grenzend achter het appartementsgebouw) dat de auto's worden gestald. Dit is ook gebleken uit het plaatsbezoek van 23 april 2012 (zie bijgevoegde foto's).

Dergelijke perceelsindeling zorgt er voor dat de bewoners van het appartementsgebouw vanop hun terras rechtstreeks zicht hebben op de achtertuin van de aanvrager en dus ook zicht hebben op de gestalde wagens. De discussie of het hier over te verkopen wagens of autowrakken gaat, doet hier niet ter zake. Sowieso dient een dergelijke aanvraag in de eerste plaats getoetst te worden aan de goede ruimtelijke ordening. Gelet op voorgaande beschrijving van de omgeving kan geconcludeerd worden dat het hier over een zuivere woonomgeving gaat. Het perceel is omgeven door woningen en tuinen. Het stallen van voertuigen in de achtertuin brengt op deze locatie een onaantvaardbare hinder en een te grote belasting met zich mee voor de omwonenden.

Een aanvraag tot het volledig in gebruik nemen van de achtertuin bij een woning voor de stalling van voertuigen overstijgt het gebruiksgenot van de omgeving.

Het gevraagde brengt visuele hinder met zich mee, vooral voor de appartementbewoners die ten allen tijde geconfronteerd worden met de activiteiten op het perceel. Gelet op de plaatselijke situatie zou de achtertuin principieel als achtertuin moeten worden ingericht.

Het volledige gebied bestaat immers uit eerder kleinschalige bewoning (met uitzondering van het appartementsgebouw). Dit resulteert in een typische bewoningsvorm met huisjes en hun achter- en zijtuinen. Het voorzien van een volledige achtertuin met auto's ten behoeve van in- en verkoop verstoort hier de goede ruimtelijke ordening van dit woongebied.

Gelet op voorgaande argumentatie kan de aanvraag vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening niet voor vergunning in aanmerking komen.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 7 juni 2012.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, met een aangetekende brief van 20 juli 2012, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De verzoekende partij is de aanvrager van de vergunning en beschikt conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° VCRO over het rechtens vereiste belang.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Derde middel

Standpunt van de partijen

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 53 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (gecoördineerde decreet), evenals de schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het hoorrecht als beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij hekelt in dit middel het feit dat zij, na het vernietigingsarrest van de Raad van State van 3 januari 2012, niet opnieuw door de verwerende partij voor een hoorzitting werd opgeroepen. Zij wijst er op dat zij in haar beroepschrift van 21 mei 2009 nochtans had gevraagd om gehoord te worden. Met verwijzing naar artikel 53 van het gecoördineerde decreet, het zorgvuldigheidsbeginsel en het hoorrecht en het feit dat de deputatie nieuwe onderzoeksdaden heeft gesteld na het vernietigingsarrest van 3 januari 2012, is de verzoekende partij van oordeel dat de door haar ingeroepen schendingen gegrond zijn.

In haar toelichtende nota volhardt de verzoekende partij in haar middel.

Beoordeling door de Raad

1.

Conform artikel 7.5.8, §2, tweede lid van de VCRO dienen beroepsdossiers, die bij de deputatie werden betekend (in de betekenis van ingediend) vóór 1 september 2009, doch waarover de deputatie op die datum nog niet heeft beslist, behandeld te worden overeenkomstig de procedureregels die golden voorafgaand aan die datum. De bekendmaking en de uitvoerbaarheid van deze beslissingen worden daarentegen geregeld overeenkomstig artikel 4.7.23, §3 tot en met §5 VCRO.

Het bij de verwerende partij aanhangig gemaakt administratief beroep werd ingesteld op 21 mei 2009 en dus vóór 1 september 2009. De door de verwerende partij na het vernietigingsarrest van de Raad van State genomen herstelbeslissing is van 3 mei 2012. De beslissing van de verwerende partij werd aldus genomen ná 1 september 2009 zodat, overeenkomstig artikel 7.5.8, §2, tweede lid van de VCRO, de aanvraag diende behandeld te worden ***“overeenkomstig de procedureregelen die golden voorafgaand aan die datum”***.

Overeenkomstig artikel 193, §2 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (DRO) moeten de aanvragen voor een stedenbouwkundige vergunning, voor wat betreft niet-ontvoogde gemeenten, behandeld worden overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (gecoördineerd decreet).

De gemeente Willebroek, waar de aanvraag werd ingediend, was geen ontvoogde gemeente op het tijdstip waarop de bestreden beslissing werd genomen zodat artikel 53 van het gecoördineerde decreet inderdaad van toepassing was op de aanvraag.

2.

Artikel 53, §1, lid 2 van het gecoördineerde decreet bepaalde ten tijde van het bestreden besluit:

“ ...

De aanvrager of zijn raadsman, het college van burgemeester en schepenen of zijn gemachtigde, alsook de gemachtigde ambtenaar worden op hun verzoek door de bestendige deputatie of diens gemachtigde gehoord. wanneer een partij vraagt te worden gehoord, worden ook de andere partijen opgeroepen.

...”

Hoewel het gecoördineerde decreet niet voorziet in een verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, stelt de Raad niettemin vast dat er na het vernietigingsarrest van de Raad van State van 3 januari 2012 een verslag werd opgesteld en dat er blijkbaar een plaatsbezoek werd georganiseerd op 23 april 2012 alvorens de verwerende partij de bestreden beslissing van 3 mei 2012 nam.

3.

Het recht om gehoord te worden, betekent dat de beroepsindiener het recht heeft om aan de overheid die over zijn beroep uitspraak doet, zijn visie te laten kennen omtrent een standpunt dat wordt ingenomen terwijl dit voordien nog niet aan bod was gekomen, of dat tegengesteld is aan een eerder ingenomen standpunt. Het hoorrecht houdt immers in dat de beroepsindiener op nuttige wijze zijn zienswijze moet kunnen brengen om alzo te pogen een eerder ongunstige beslissing te neutraliseren.

De Raad stelt vast dat in het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar voornamelijk de verenigbaarheid van de aanvraag met de onmiddellijke omgeving negatief wordt beoordeeld en dat een aantal hinderaspecten worden benadrukt. Er wordt verwezen naar een plaatsbezoek en naar ‘bijgevoegde foto’s’, doch hiervan is niets in het administratief dossier terug te vinden.

De Raad kan enkel vaststellen dat de verzoekende partij in haar andere middelen de verenigbaarheid met de bestaande omgeving tracht aan te tonen en dat zij voorhoudt dat diverse handelszaken in die omgeving gelegen zijn.

De Raad stelt vast dat het hoorrecht van de verzoekende partij en de hoorplicht in hoofde van de verwerende partij zijn geschonden daar de verwerende partij op basis van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar tot een herstelbeslissing is gekomen, zonder de verzoekende partij te horen, die daarom had gevraagd. Hierdoor heeft de verwerende partij het hoorrecht zoals dat is voorzien in artikel 53, § 1, lid 2 van het coördinatiedecreet geschonden.

Aan de verzoekende partij werd de mogelijkheid ontnomen standpunt in te nemen omtrent het verslag en eventuele kritiek te leveren op de visie van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

B. Overige middelen

De overige middelen worden niet onderzocht aangezien deze op dit ogenblik niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

VI. BEVEL CONFORM ARTIKEL 4.8.3, §1, TWEEDE LID, 3° VCRO

Overeenkomstig artikel 4.8.3, §1, tweede lid, 3° VCRO kan de Raad, naast het bevel om een nieuwe beslissing te nemen binnen een door de Raad te bepalen termijn, de procedurele handelingen omschrijven die voorafgaand aan de herstelbeslissing moeten worden gesteld.

De Raad legt de verwerende partij op, alvorens een nieuwe beslissing te nemen, de verzoekende partij te horen en dit na mededeling van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, opgesteld in het kader van genomen herstelbeslissing.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 3 mei 2012, waarbij aan de verzoekende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het stallen van wagens op een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
4. De Raad beveelt de verwerende partij om, alvorens een nieuwe beslissing te nemen, een hoorzitting te organiseren en de verzoekende partij te horen na mededeling van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.
5. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 11 juni 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Eddie CLYBOUW

Hilde LIEVENS